

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

G. F. mieszkał w C. przy ul. (...). Nie posiadał on umowy o pobór energii elektrycznej ani licznika Z uwagi na zimno i chęć podłączenia grzejników elektrycznych, by korzystać z energii elektrycznej skręcił przewody elektryczne za pomocą kostki elektrycznej na tablicy licznikowej oznaczonej nr 10 uzyskując w ten sposób dostęp do prądu w swoim mieszkaniu , z którego to prądu korzystał w dniu 19 listopada 2018 roku .

W dniu 19 listopada 2018 roku dokonano kontroli instalacji elektrycznej pod kątem bezpiecznego użytkowania energii i poprawnego podłączenia, ujawniając nielegalny pobór energii elektrycznej przez oskarżonego do mieszkania przez niego zajmowanego. Z uwagi na brak licznika energii elektrycznej, przewody elektryczne skręcone były za pomocą kostki elektrycznej. Wobec zaistniałej sytuacji podjęto odpowiednio czynności, m.in. zawiadomiono policję, zlikwidowano nielegalny pobór oraz oplombowano i zabezpieczono przewody. W dniu zdarzenia, tj. 19 listopada 2019 roku, w chwili pomiaru wykazano pobór o wartości 7,02A. Wartość pobranej w ten sposób energii elektrycznej to 20,30 złotych. Kontroli dokonał kontroler M. R.. Wykazany pobór wynikał z podłączenia w mieszkaniu urządzeń elektroenergetycznych ,w tym grzejników elektrycznych.

Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany sądownie , w tym za czyny podobne. Nie był leczony psychiatrycznie, odwykowo oraz neurologicznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie protokołu kontroli (k.6), protokołu oględzin (k. 2-3), wyjaśnień oskarżonego (k.56-57,89), zeznań świadka M. R. (k.4-5), karty karnej (k.37-40, 43-46), informacji pokrzywdzonego (k.11-18), kserokopie materiałów (...)387/18 (k.19-31), orzeczeń (k.220-31,36,46-52,60,61-63, 82-83), informacji Noe Sad 9K 74-76,84

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym przyznał się do popełnienia zarzucanego jej czynu i korzystając z przysługującego mu prawa złożył wyjaśnienia. Oskarżony wyjaśnił, iż powodem dokonania przez niego kradzieży energii elektrycznej, była trudna sytuacja finansowa, w szczególności fakt, że jest on osobą bezrobotną, mieszka sam i utrzymuje się tylko z prac dorywczych, ponadto zbliżający się sezon zimowy i konieczność ogrzania mieszkania. Oskarżony wyjaśnił również, że w chwili uzyskania płatnej pracy, spłaci wszelkie zaległe należności.

Sąd w pełni oparł się na relacji oskarżonego, gdyż w toku postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśnił pobudki i motyw swojego zachowania oraz wyraził chęć i zamiar spłaty powstałych zaległości.

Sąd nie odmówił wiarygodności zeznaniom świadka M. R., albowiem znajdowały one potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w szczególności w danych z protokołu przeprowadzonej dnia 19 listopada 2019 roku kontroli.

Sąd ocenił dokument kontroli, jak i pozostałe materiały jako wiarygodne, albowiem zostały wytworzone przez osoby do tego uprawnione, a ich prawidłowość nie budziła wątpliwości stron, treści zaś w nim zawarte korelowały z relacją oskarżonego, jak i stanowiskiem pokrzywdzonego.

Sąd oceniając w wyżej opisany sposób zebrany w sprawie materiał dowodowy uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 i § 3 k.k.

Na podstawie przepisu art. 278 § 1 kk odpowiedzialności karnej nim przewidzianej podlega każdy, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Przepis art. 278 § 5 kk przewiduje odpowiedzialność karną także w przypadku kradzieży energii lub karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Zgodnie z dyspozycją art. 278

§ 5 przepis § 1, 3 i 4 (art.278 kk.) stosuje się odpowiednio do kradzieży energii lub karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego.

Przez kradzież energii rozumie się skorzystanie z niej bez zgody dysponenta i bez uiszczenia opłaty, a ponadto zachowanie sprawcy powinno cechować upodobniające je do zaboru rzeczy. Z kolei za energię przyjmuje się energię elektryczną, jak i energię ciepłą i jądrową (rodzaj energii nie ma znaczenia). Nie ma znaczenia również wartość zabranej energii. Wykładnia systemowa art. 278 § 1 w stosunku do art. 278 § 5 k.k. w zakresie dotyczącym energii prowadzi do wniosku, że energia nie jest rzeczą ruchomą, a zatem kradzież energii zawsze będzie oceniana w kategoriach przestępstwa.

Art. 278 § 3 k.k. przewiduje również typ uprzywilejowany przestępstwa kradzieży, polegający na przyjęciu że czyn sprawcy stanowi wypadek mniejszej wagi. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury o ocenie czynu jako wypadku mniejszej wagi decydują bowiem elementy składające się na ocenę stopnia jego społecznej szkodliwości Wypadek mniejszej wagi charakteryzuje się stopniem społecznej szkodliwości zmniejszonym w stosunku do typu podstawowego (wyrok SN z 24.04.2002 r., II KKN 193/00, LEX nr 54386; postanowienie SN z 13.06.2002 r., V KKN 544/00, OSNKW 2002/9–10, poz. 73;). Dlatego dla oceny czynu jako wypadku mniejszej wagi nie mają znaczenia żadne inne okoliczności, jak np. inne, poza stopniem społecznej szkodliwości, dyrektywy wymiaru kary Przy ocenie, czy występują przesłanki do uznania czynu za wypadek mniejszej wagi, określony w art. 278 § 3 kk, należy wziąć pod uwagę zarówno stopień społecznej szkodliwości czynu (art. 115 § 2 k.k.), jak i stopień winy. Na stopień społecznej szkodliwości czynu, zgodnie z art. 115 § 2 k.k. składa się rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że oskarżony dokonał nielegalnego podłączenia prądu poza układem pomiarowym i korzystał w sposób nielegalny z tak doprowadzonej energii elektrycznej powodując straty w wysokości 20,30 złotych.

Z uwagi na wartość skradzionej energii, oraz powołane wyżej w zakresie art. 278 § 3 kk orzecznictwo i poglądy doktryny, Sąd uznał, że zasadnym będzie tu przyjęcie wypadku mniejszej wagi.

Zwrócić bowiem uwagę należy, że oskarżony dokonał zaboru energii o niewielkiej wartości, działania podjął z uwagi na trudną sytuację materialną, okres zimy i panujące warunki atmosferyczne, stąd jego motywacji nie należy oceniać jako szczególnie karygodnej, choć oczywiście nie można też przyjąć, by usprawiedliwiała ona dokonaną kradzież. Sąd równocześnie stoi na stanowisku dążenia do uzyskania pewnej spójności orzecznictwa, a orzecznictwo sądów rejonowych w tego rodzaju przypadkach przyjmuje, że działanie sprawcy stanowiło wypadek mniejszej wagi, głównie z uwagi na wartość szkody. Prokuratura również kierując akty oskarżenia w taki właśnie sposób kwalifikuje podobne zachowania sprawców. Przy ocenie czynu jako wypadku mniejszej wagi, Sąd uwzględnił także zachowanie sprawcy po dacie czynu, przyznanie się, wyrażoną skruchę, wolę naprawienia szkody niezwłocznie po uzyskaniu w zakładzie karnym odpłatnego zatrudnienia. Zatem elementy takie jako rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej szkody, waga naruszonych obowiązków, motywacja sprawcy nakazują uznania czynu oskarżonego jako wypadku mniejszej wagi, którą to ocenę wspiera zachowanie sprawcy po dacie czynu.

Na podstawie przepisu art. 53 § 1 i 2 kk i kolejnych, również mając na uwadze charakter czynu, okoliczności osobiste występujące po stronie oskarżonego, w szczególności, jego uprzednią wielokrotną karalność w zakresie przestępstwa kradzieży energii, przyznanie się do winy, jak również okoliczności związane z samym czynem, m.in wysokość poniesionej przez pokrzywdzonego szkody - Sąd uznał, że adekwatną i sprawiedliwą karą będzie wymierzenie oskarżonemu kary 4 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara nie przekracza stopnia jego winy i realizuje przy tym w wystarczającym stopniu ogólnoprewencyjne oraz wychowawcze cele ukarania. Wymierzona kara stanowi przesłanie dla społeczeństwa, że każde naruszenie obowiązującego porządku prawnego spotka się z odpowiednią reakcją organów wymiaru sprawiedliwości. Sankcja wymierzona oskarżonemu stanowić będzie i dla niego wiadomość, że każdy ponosi odpowiedzialność za swoje

zachowanie, w tym również konsekwencje prawnokarne. Biorąc pod uwagę okoliczności w sprawie, w szczególności warunki osobiste i majątkowe sprawcy, Sąd uznał, że w realiach niniejszej sprawy wymierzenie oskarżonemu kary grzywny bądź ograniczenia wolności, byłoby sankcją zbyt łagodną i co najistotniejsze nieadekwatną z punktu widzenia celów prewencji indywidualnej. Na marginesie Sąd pragnie zaznaczyć, że zgodnie z treścią art. 67 § 3 kk wykonywanie kary pozbawienia wolności ma na celu wzbudzenie w skazanym woli współdziałania w kształtowaniu jego społecznie pożądanym postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego i tym samym powstrzymania się od powrotu do przestępstwa. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił fakt, że sprawca działał w zamiarze bezpośrednim, był uprzednio wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Zaledwie kilka miesięcy wcześniej – w kwietniu 2018 roku zapadł w stosunku do oskarżonego wyrok skazujący za kradzież energii elektrycznej na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, co jednak nie powstrzymało oskarżonego od dokonania kolejnej kradzieży. Ten fakt rzucał na ocenę, że kolejna wymierzona kara winna być karą surowszą i realizować głównie cele represji. Z okoliczności łagodzących Sąd uwzględnił postawę oskarżonego, wyrażony żal i skruchę, a także wolę naprawienia szkody i informację o na bieżąco naprawianych szkodach wynikających z poprzednich kradzieży.

Sąd jednocześnie nie przyjął, by oskarżony działał w warunkach recydywy, bowiem żadne ze wskazanych przez prokuratora skazań nie obejmowało swym wymiarem kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, co czyniło akt oskarżenia nieprawidłowym już na wstępie. Oskarżony był co prawda skazany na kary pozbawienia wolności w wymiarze powyżej 6 miesięcy wyrokiem Sadu Rejonowego w Gliwicach sygn. III K 1790/10 , jednak tę karę oskarżony zaczął odbywać dopiero 25 stycznia 2019 roku oraz Sądu Rejonowego w Chorzowie sygn. IX K 739/07 , której odbywanie zakończył 11 lutego 2011 roku warunkowo przedterminowo zwolniony

Mając na względzie realizację celów postępowania karnego, uregulowanych w art. 2 § 1 k.p.k m.in zabezpieczenie interesów pokrzywdzonego Sąd, na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawiania szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 20,30 złotych.

Biorąc pod uwagę możliwości osobiste i majątkowe oskarżonego, również fakt, że przebywa on obecnie w Zakładzie Karnym w Z., Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania, wydatkami obciążając Skarb Państwa.